

Sostikan ja Muunan tarina -Nepal

Nepal on hyvin köyhä maa. Monessa perheessä lasten, erityisesti tyttöjen, täytyy osallistua perheen elättämiseen. Siksi koulunkäyntiin ei aina jää aikaa. Pienestä pitäen erityisesti tytöt hoitavat pikkusisariaan, valmistavat ruokaa, siivoavat sekä tekevät raskaita peltotöitä.

UNICEFin osa-aikakoulut on suunniteltu niille työtä tekeville lapsille, jotka eivät pääse tavalliseen kouluun. UNICEFin osa-aikakoulussa he oppivat lukemaan, kirjoittamaan, laskemaan ja esimerkiksi saavat tietoa terveydestä, sanitaatiosta ja lastensuojelullisista asioista. Opetusta annetaan noin kaksi tuntia päivässä oppilaille sopivana aikana.

9-Vuotias Sostika on iloinen. Hän saa jatkaa osa-aikakoulusta oikeaan kouluun! Sostika on etuoikeutettu, sillä työtä tekevien lasten on usein vaikea yhdistää koulunkäynti ja työteko. Noin kolmasosa alle neljätoistavuotiaista työskentelee säännöllisesti. Noin puolet tytöistä avioituu ennen 18-vuoden ikää ja he muuttavat miehensä mukana pois. Onneksi Sostika saa mahdollisuuden käydä koulua. Nyt hän osaa jo lukea ja kirjoittaa ja tietää, että esimerkiksi kädet pitää pestä ennen ruokailua. Koulun käytyään Sostikalla on samat tulevaisuuden mahdollisuudet kuin muillakin koulun käyneillä lapsilla.

Sostikan ystävä Muuna kävi osa-aikakoulua puoli vuotta. Nyt hän on surullinen, koska vanhemmat eivät päästä häntä enää oikeaan kouluun yhdessä Sostikan kanssa. Isä ja äiti tarvitsevat Muunaa kokopäiväsenä apuna taloustöissä ja riisipellolla, sillä Muunan veljet ovat aloittaneet koulunkäynnin, eivätkä enää ehdi auttamaan. Muuna kertoo rohkeasti omasta elämästään: "Olen pettynyt vanhempiini. He pilaavat elämäni estämällä koulunkäynnin jatkamisen. Minun lapsillani on oltava paremmat mahdollisuudet. Jos minä saan tytön, teen kaikeni että hän saa käydä koulua."

